

UZASADNIENIE

Apelacja jest bezzasadna.

Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych oraz podnoszony w uzasadnieniu apelacji zarzut błędnej oceny dowodów, nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny w oparciu o rzetelnie i wszechstronnie oceniony materiał dowodowy. Każdy istotny dowód został poddany analizie i oceniony w kontekście innych, powiązanych z nim dowodów. Ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd Rejonowy jest obiektywna, prawidłowa, zgodna z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, oparta o całokształt ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego i jako taka korzystna z ochrony jaką daje art. 8 kpw w zw. z art. 7 kpk. Sąd Okręgowy nie będzie w tym miejscu tej oceny i tych ustaleń powielał, albowiem wobec doręczenia stronom odpisu uzasadnienia zaskarżonego wyroku analiza ta powinna być im znana - dość powiedzieć, że Sąd odwoławczy aprobuje dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę dowodów oraz oparte na niej ustalenia faktyczne.

W szczególności Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił zeznania funkcjonariuszy policji przesłuchanych w sprawie w powiązaniu z materiałem w postaci zdjęcia samochodu policyjnego zaparkowanego przed posesją obwinionego (k. 7). Zdjęcie to potwierdza w/w zeznania, że samochód ten nie blokował wyjazdu z posesji i obwiniony mógłby z niej wyjechać nawet samochodem z przyczepą kempingową. Dlatego jego wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na tę okoliczność był bezzasadny i został oddalony (szczególnie uzasadnienia tego postanowienia zawarte jest w protokole rozprawy apelacyjnej). Ponadto nie budzi wątpliwości Sądu, że obwiniony doskonale zdawał sobie sprawę, iż przed jego posesją stoi samochód służbowy policji, a osoby, z którymi rozmawiał, są policjantami wykonującymi czynności służbowe. Ewentualne braki niektórych elementów umundurowania, takich jak naszywka z imieniem i nazwiskiem, nie zmieniały tej sytuacji. Słusznie więc przypisano obwinionemu wykroczenie z art. 66 § 1 pkt 1 kw, albowiem przekazując fałszywą informację o blokowaniu mu wyjazdu z posesji wprowadził w błąd policję i wywołał niepotrzebną czynność funkcjonariuszy policji.

Pozostałe argumenty zawarte w apelacji nie są związane z wykroczeniem przypisanym obwinionemu. Jego uwagi natury ogólnej dotyczące tego, jak jego zdaniem instytucja policji podchodziła w innych sprawach i sytuacjach do jego osoby nie dotyczą sytuacji, która była przedmiotem rozpoznania w tej sprawie.

Dlatego ustalenia faktyczne Sądu meriti są prawidłowe, zaprezentowana w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ocena dowodów pełna, logiczna i zgodna z doświadczeniem życiowym, a rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym wyroku jest sprawiedliwe, nie uchybiające prawu materialnemu, zaś sam wyrok zapadł bez obrazy prawa procesowego.

O kosztach sądowych za drugą instancję orzeczono na podstawie art. 119 kpw w zw. z art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49, poz. 223 z 1983r. z późniejszymi zmianami). Sąd Okręgowy zwolnił obwinionego od kosztów sądowych za drugą instancję kierując się jego sytuacją materialną.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Sąd drugiej instancji orzekł jak w sentencji wyroku.